

Yaşmanın oğlanları -

Elə yaşayacam ki, məzarımla da fəxr edəcəksiniz

Bu gün "Yaşmanın oğlanları" deyilən aslanlardan birinin şəhidlik zirvəsinə ucaldığı gündür. Ruhunu hörmətlə yad edirik.

O, Qarabağ uğrunda birinci müharibənin getdiyi günlərdə dünyaya gəlmişdi. 1993-cü il dekabrın 12-də Tovuzun Alakol kəndində doğulan körpənin 27 il sonra adının bütün ölkədə tanınacağını kimse güman etməzdi. Qanlı-qadalı günlər idi. Qarabağda namus savaşı gedirdi, kimsənin üzünü gülmürdü. O günlərdə bu körpənin də atası könüllü olaraq cəbhəyə getmiş, qızgın döyüşlərdən baş açıb oğluna ad belə verə bilməmişdi. Cavid adını ona əmisi vermişdi. Cavid yaşa dolduqca, ağı kəsdikcə Qarabağ barədə danışılan hüznü hekayələri dinləyir, atasının döyüşlərdə iştirakından qürurlanırdı və bu torpaqların azad edilməsi üçün bir gün özünün də əlinə silah alacağı günü səbirsizliklə gözləyirdi. Qarabağ eşqi onun canına-qanına hopmuşdu. Öz yolunu seçmişdi. Hərbi olacaqdı. 2012-2013-cü illərdə hərbi xidmətinə başa vurduqdan sonra müraciət edib, orduda qalmaq istəyini bildirdi. 2014-cü ildən Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin "N" sayılı hərbi hissəsində snayperçi kimi xidmətə başladı. Sərrast atışları, dəqiqliyi ilə seçilirdi. Bu gənc sanki snayper tüfəngini qucaqlamaq, hərbi olmaq üçün doğulmuşdu. İşindən zövq alır, fəxr edirdi. Özünü peşkar səviyyədə yetişdirmək üçün müxtəlif təlimlərə qatılır, girdiyi hər yarışdan uğurla çıxırdı. Snayper təlimatçısı kimi xidmətinə davam edirdi. Snayperçilik, sərrast atıcılıq Cavidə fitri istedad idi. Bu gün yaşadığı evin divarlarını aldığı çoxsaylı sertifikatlar, təşəkkürnamələr bəzəyir. Bir də tez-tez işlətdiyi, öz əlləri ilə yazdığı bir yazı: "Biz bir ölüb, min dirilərlik".

Cavid 2019-cu ildə Belarusda hərbi idman oyunları üzrə snayper yarışında 21 ölkə iştirakçısı arasında komanda hesabında 2-ci, fərdi yarışda 1-ci yeri tutmuşdu. İki bacının tək qardaşydı. Bacısı Aygün tez-tez deyirdi: "Cavid, bibi olmaq istəyirəm, evlən". Cavidin verdiyi cavabı isə yalnız könlündə bu igid əsgər kimi vətən atəşi olanlar anlayar. "Mənim sevgilim, vətəndir, onu azad edək, sonra. Onda da ya qismət, ya şəhidlik şərəfinə çatacam, ya da qazi olaram". Ailəsinin bir gün şəhid ola biləcəyi düşüncəsinə hazırlamışdı. Müəllimləri, qohumları onun xüsusi təyinatlı əsgər olmasıyla öynürdülər. Elə özü də. Müharibədən az öncə kəndə qonaq gedərkən, müəl-

"Vaxt gələcək çoban Hidayətin nəvəsini barmaqla göstərəcəklər"

limi ilə görüşmüşdü. Rübabə müəllimə bu görüşü belə xatırlayır.

"**Məni qucaqladı, görüşdü, gülgülə dedi ki, müəllim, sizə demişdim axı, vaxt gələcək, çoban Hidayətin nəvəsini barmaqla göstərəcəklər. O günə az qalıb. Mən dedim ki, Cavid, biz sənə ilə fəxr edirik, sən hamıdan fərqlənməyi, ən çətin yolu seçməyi, bu yolda getməyi bacardın. Dedi ki, yox müəllim, hələ ən çətinini qabaqdadır, torpaqları azad etməyincə özümüzlə fəxr edə bilmərik. Bu günə qədər belə fəxr edirdiniz, vaxt gələcək, məzarımla öyünəcəksiniz. Amma mütləq azad edəcəyik**".

Sentyabrın 25-i onun evlərinə son gəlişi oldu. Ailəsi ilə görüşüb, vidalaşdı.

Döyüş yoldaşlarının dediyinə görə, Cavid kimi qorxusuz, şir üreklili oğullar az doğulur. O sanki döyüşə, savaşa, qələbəyə təşnə idi. Polad Həşimovla Mübariz İbrahimovun adları dilindən düşmürdü. Həmişə dostlarına deyirmiş ki, ölməyib sağ qalsa, müharibədən sonra erməni zabitlərini vurduğu

şəxsi igidlik və şücaət nümayiş etdirdiyi, xidməti vəzifələrini yerinə yetirən zaman fərqləndiyi üçün Cavid Hüseynov ölümündən sonra "Vətən uğrunda", "Kəlbəcərin işğaldan azad edilməsinə görə" və "Hərbi xidmətlərə görə" medalları ilə təltif edilib.

İndi Tovuzun Alakol kəndində kəsib bir ailədə böyümüş, ana-atasının min bir zəhmətlə böyütdüyü bir aslan oğulunu məzarı var. Özünün arzuladığı kimi, hər kəsin barmaqla göstərdiyi, müqəddəs hesab etdiyi, and yeri olan bir şəhid məzarı. Ruhü yaqın ki, şadırdır. Əməyinin də, ömrünün də boşa getmədiyini bilir, 30 il ərzində qurban getmiş bütün bacı və qardaşlarının, bu təcavüzdən əziyyət çəkmiş milyonlarla insanın intiqamını alıb Cavid Hüseynov. O indi yalnız çoban Hidayətin, keçmiş döyüşçü Hümbehtin yox, bütün Vətənin, adı çəkildə də düşmənin ürəyinə vəlvələ salan, dizlərini titrədən "Yaşmanın oğlanları"ndan biridir. Deyirmiş, "**birəcə arzum var, o da torpaqlarımız azad olanda çin olacaq. Bu müharibəni gələcək nəsillərə belə kimi qoyub getməyək**". Arzun çin oldu, igid qardaşım, Milli Qürur Savaşımız zəfərlə başa çatdı. Bu torpaqlarda bir şəhid ölür, min qəhrəman doğulub böyüyür. Adınızla şərəf duyan nəsillərimiz yaşadıqca, siz də yaşayacaqsınız. Ömrü 27 yaşda qırılan qəhrəman, sən əslində hamımızdan çox yaşayacaqsan. Sənin ömrün Vətənin ömrü qədər olacaq.

İlhamə Rəsulova

aramsız atəşə tutub. Cavid ağır yaralanıb. Düşmənin hücumu o qədər davamlı olub ki, qrup Cavidə yaralandığı yerdən çıxarmağa imkan tapa bilməyib. 10 dəqiqə sonra yaralanmış aslanın düz yanına ikinci bir mərmə düşüb. Döyüş yoldaşları çətinliklə Cavidə döyüş meydanından çıxarıblar. Gözlerini açıb, yoldaşlarının sağ olub-olmadığını soruşub və hər kəsin sağ olduğunu eşidincə gülümsünərək canını tapşırıb. Ölümü təbəssümlə qəbul edib qəhrəman Cavid.

Bacısı deyir ki, döyüşdə ola-ola hər dəfə maraqlanırdı ki, nəse lazım dırmı? "**Hər dəfə deyirdim, mənə bir tək sən lazımsan. Döyüş, amma özünü qoru. Bizi əsərsiz buraxma. Biz onun hərbiçisi olmağını istəmirdik. Lakin o öz sənətinin vurğunu ydu. Bu insan başqa cür yaşaya bilməzdi. Cibində bayraq gəzdirdirdi, Şuşaya sancmaq üçün. Həmin bayraqa sarılıb geri gəldi. Hər insan öləcək. Cavid ölümlərən ən müqəddəsini seçdi. Tək təsəllim budur**".

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün təmin edilməsi uğrunda döyüş əməliyyatlarında hərbi hissə qarşısında qoyulmuş tapşırıqların icrası zamanı vəzifə borcunu şərəflə yerinə yetirdiyi,

gizliyə aparıb onların məzarı üstünə qoymağı, "intiqamınızı aldım" deməyi çox arzulayır. Polad Həşimov haqqında danışarkən isə "O, bu dünyada əsgərlərin, o dünyada şəhidlərin generalıdır" deyirmiş.

Döyüşlərin birində özü budundan qəlpə yarası almasına baxmayaraq, yaralı komandirini də döyüş zonasından geri çıxartmağı bacarıb. 6 saat döyüş-döyüşə irəliləyib. Snayperi ilə 13 düşməni məhv edib. Ümumilikdə, 44 gün ərzində ən az 150 düşmən əsgərini məhv etdiyi bildirilir.

Ailəsi ilə sonuncu dəfə Qubadlıda olarkən danışmış, "Şəhid olmasam, qazi kimi gələcəyəm" deyib.

Cavid Hüseynovun üzvü olduğu qrup Füzuli, Qubadlı, Zəngilan, Hadrut və Xocavəndin azad edilməsi uğrunda döyüşlərdə iştirak edib. Cavid çox arzulasa da, Şuşaya gire bilməyib. Şuşa alınmamışdan 10 gün əvvəl, oktyabrın 28-də Xocavənd uğrunda gedən döyüşlərdə şəhid olub.

"**Xocavənddə Cavidgilin qrupu kəndi boşaltmaq üçün hücumə keçib. Düşmən snayperləri irəliləməyə imkan vermirmiş. Cavid yoldaşlarına deyib ki, düşmənin yerini təyin edib. Narahət olmasınlar, "təmizləyəcəm". 15 dəqiqədən sonra sakitlik yaranıb. Cavid düşmənin ərazini nişan almış bütün snayper nöqtələrini zərərsizləşdirib. Lakin bir az sonra düşmən tərəf onları minaatanlarla**

Allah rəhmət eləsin!

"Yeni Azərbaycan" qəzetinin kollektivi sabiq millət vəkili

MAKSİM MUSAYEVİN

vəfatından kədərləndiklərini bildirir, mərhumun ailəsinə dərin hüznü başsağlığı verir.